

Entomologiska Föreningens högtidssammanträde å Grand Restaurant National den 14 dec. 1906.

Sedan ordföranden, prof. AURIVILLIUS, efter den sedvanliga protokollsjusteringen hälsat den för första gången närvarande nye medlemmen byråchefen C. F. GIÖBEL välkommen, meddelade han, att Föreningen genom dödsfall förlorat sin ledamot häradsskrifvaren C. A. SANDBERGH.

Enligt stadgarna voro nu i tur att afgå från sina befattningar: ordföranden prof. AURIVILLIUS, styrelsens medlem prof. SJÖSTEDT och styrelsesuppleanten landbruksinspektör LYTTKENS. Alla återvaldes enhälligt.

Till revisorer återvaldes apotekare H. ENELL och grosshandlare K. KNUTSON, till revisorssuppleant fotograf E. ROESLER och till klubbmästare konservator C. ROTH — alla med acklamation.

Föredraget för aftonen hölls af prof. YNGVE SJÖSTEDT och handlade om *Kilimandjaro-expeditionens allmänna gång och resultat*.

På ett högst fängslande sätt upprullade föredraganden bilder från färden till och på denna Ostafrikas så intressanta bergjätte med dess evigt is- och snöhöljda kupol, från det närbelägna berget Meru, från steppen och skogarna däromkring, från de olika negerstammarnas lif, från djur- och växtvärlden, från jakter på högvildt och entomologiska exkursioner. Ett stort antal förträffliga skioptikonbilder visades tillika med intressanta, karakteristiska och i biologiskt afseende betydelsefulla insekter i olika utvecklingsstadier.

De å steppen belägna natronsjöarna, hvilkas vatten är så bittert, att det omöjligen kan förtäras af människor, besökas dock af stora hjordar villebråd, som komma dit för att släcka sin törst. Dessa vattensamlingar hysa ett rikt insektlif, i mycket påminnande om insektlifvet i våra nordeuropeiska insjöar, i det att talrika Dytiscider, Nepor, Notonector och Corixor

här lefde, under det att vissa dammar ofta till stor del voro igenväxta af *Potamogeton*. Prof från insekt- och växtlif visades. Infödingarna visste berätta, att noshörningens mage skulle härbärgera talrika »dudu», d. v. s. smådjur. Vid undersökning af en af honom fälld noshörning fann föredraganden en stor mängd oestridlarver fastsittande klumpvis på magväggens insida, några sågo mörka och mogna ut, medtogos inbäddade i maginnehållet, och efter någon månad hade han glädjen se en praktfull förut okänd stor oestrid, som framkommit ur en af de under tiden förpuppade larverna, sitta på kläckburens gallerverk. Förutom dessa larver och imago, visades också den från tropiska Afrika så illa beryktade tsetseflugan (*Glossina fusca*). Ej nog med att tsetseflugan är mycket farlig för boskapen, hennes syndaregister har nu på ett mycket allvarsamt sätt ökats, i det att hon starkt och på goda grunder misstänkes förorsaka den ödesdigra sömnsjukan hos människorna. Prof. R. KOCH har på senaste tid varit sysselsatt med att i Afrika vid Victoria Nyansa göra ingående studier öfver sistnämnda sjukdom och dess orsaker.

I Kilimandjarområdet äro »flöjtakasier» mycket talrika. Namnet härleder sig däraf, att ljud, påminnande om »eols-harpans» toner, fast svagare, höras från dessa akasier, då vinden susar fram mellan deras taggiga grenar, som äro tätt besatta med bruna, kastanjesta gallbildningar, i torrare tillstånd försedda med ett par hål. Genom dessa spelar vinden in och åstadkommer ljuden. Nästan undantagslöst härbärgera dessa gallbildningar myror (*Cremastogaster tricolor*), men föredraganden hade kunnat konstatera, att det ej var myrorna, som gifva anledning till gallbildningarnas uppkomst. En vacker gren af »flöjtakasia» hade af prof. SJÖSTEDT hemförts och förevisades, och hoppades S. senare hafva tillfälle att i det öfver resan af Vetenskapsakademien utgifna verket närmare kunna redogöra för detta ytterst intressanta problem.

Ordföranden framförde härefter Föreningens tack till prof. SJÖSTEDT för det med spändt intresse åhörda föredraget och uttalade den förhoppning, att föredraganden framdeles måtte låta Föreningen få del af speciella meddelanden om Kilimandjaro-områdets insektsvärld.

Filip Trybom.